

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg skal forsøge at gøre mit bedste på fru Gitte Seebergs vegne.

Situationen er jo, som jeg også læste op i talen, den, at der under alle omstændigheder vil gå lang tid, før man kan tage stilling til Tyrkiet, og det kommer bl.a. an på den statusrapport, som først kommer til efteråret, og som der derfor ikke kan tages stilling til inden EP-valget, der jo som bekendt er i juni måned.

Til udtalelsen fra hr. Kent Kirk: Hr. Kent Kirk har naturligvis lov til at sige, hvad han mener.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Ja tak. Så går vi over i ordførrækken. Så er det hr. Søren Søndergaard.

Søren Søndergaard (EL):

Spørgsmålet om Tyrkiets medlemskab er jo bestemt rykket længere op på dagsordenen i den senere tid, dels fordi udvidelsen for alvor har taget fat i EU, dels fordi Tyrkiet har gennemført en række reformer for at komme tættere på medlemskab.

Enhedslistens holdning er, at der skal være en balance mellem to synspunkter. På den ene side tilhører vi ikke dem, der mener, at Tyrkiet skal holdes uden for Europa, fordi Tyrkiet er et muslimsk land. Vi har faktisk ikke noget problem med at forestille os et land, som både er muslimsk og demokratisk. Vi tilhører på den anden side heller ikke dem, der føler sig ansporet til at droppe nogle af kravene til Tyrkiet om demokratiske reformer for at få landet ind i EU i en ruf. Der skal både bevares høje standarder i EU, ligesom presset ikke må tages af Tyrkiet.

Når det så er sagt, så er der mange grunde til, at Tyrkiet ikke i dag kan betragtes som et demokratisk land. Der er militærets indflydelse, der er undertrykkelsen af kurderne, der fortsat finder sted, og vi har for nylig et meget konkret vidnesbyrd om, at der er et pænt stykke igen. Det var, da Leyla Zana sammen med en række andre politikere fik forlænget deres domme fra 1984, og hvor det oven i købet var den samme dommer, der i 1984 havde dømt dem, der gentog dommen. Det er rene politiske domme, der havde at gøre med deres kurdiske baggrund, og de blev altså stadfæstet og forlænget. Det er absurd, det er rystende, og det er uacceptabelt.

Et andet problem er, at nok har Tyrkiet gennemført en række reformer, men er de også til-

strækkelige, og bliver de reformer, der er vedtaget, rent faktisk også ført ud i livet?

Vi kan konstatere, at der i 2003 blev lukket 8 aviser og 14 tidsskrifter. Det er jo trods alt en sjat i et land, hvis det er demokratisk.

Vi kan konstatere, at der fandt 818 tilfælde af tortur sted, og mange andre overgreb fremgår af offentligt tilgængelige lister. Det er sket, selv om Tyrkiet for længe siden har hævdet, at tortur nu var afskaffet, og at tilfælde ville blive retsforfulgt, men det sker ikke.

Kl. 18.15

I den konkrete tekst, Dansk Folkeparti har fremlagt, er der jo nogle gode ting i bemærkningerne, men der er bestemt også noget, vi ikke kan være enige i.

Vi sætter stor pris på, at Dansk Folkeparti nu vender sig klart mod tortur i Tyrkiet, det synes vi er positivt, og vi sætter også pris på, at Dansk Folkeparti sætter lys på de berygtede F-type fængsler. Det er ikke noget, Dansk Folkeparti tidligere har gjort, men respekt for det. Vi sætter pris på ordene om, at der ikke skal være straffrihed, når politi- og militærfolk begår overgreb, men problemet er, at det her blandes sammen med betragtninger om, hvorvidt Tyrkiet nu også ligger inden for Europa, og den meget antiislamske tone, der generelt anlægges.

Under alle omstændigheder synes vi, at det er fuldstændig uklogt at lægge begrænsninger på, hvor store fremskridt et land kan gøre med hensyn til demokratiske reformer. Derfor er vi imod forslaget om, at der træffes en beslutning nu om, at Tyrkiet ikke i 2004 kan få en startdato med henblik på forhandling om medlemskab af EU.

Vores opfattelse er, at vi helt frem til målstrengen skal arbejde konstruktivt for, at Tyrkiet kommer så langt som muligt i den demokratiske udvikling, og så må der på det tidspunkt tages stilling til det.

Under alle omstændigheder er det også vores opfattelse, at den dag, hvis den måtte komme, hvor Tyrkiet står til at skulle optages i EU – og der går jo utvivlsomt mange år, også selv om de får en startdato nu – så er det jo noget, der må vedtages efter en demokratisk beslutning blandt den tyrkiske befolkning.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige, at vi sådan set både er glade og måske lidt skuffede for Enhedslistens holdning til denne her sag.